

Недоступен ни однин перевод.

Чуноне ки медонем имрӯзо бархе аз гумрохон дар дигар кишварҳо, ки барои мухочирати корӣ, яъне барои дарёфти кути лоямут мераванд ва дониши казой надоранд ба доми ифротгароён меафтанд ва бо гумони бехтар намудани вазъи иҷтимоӣ ба бало гирифта мешаванд. Ва бурун шудан аз ин хоҳири бисёр мушкил аст, зеро ҳаракату фаъолияти ҳешро ифротгароён ба гумрох нафарон тариқи эътиқоди дурӯғини динии худ таҳмил мекунанд. Ва аксар ҷавонони хоҳил наметавонанд фаъолияти тундравонаи оноро бифаҳманд. Аксар гумон мекунанд, ки дар иҷрои “аҳкоми динӣ” ба ҷое расидаанд. Намефаҳманд, ки баръакс амал кардаанд, одам куштаанд, гораат кардаанд ва ҳулоса мардумозори ба рӯи фарзанди инсон раво дидаанд, ки баддари аъмоли инсонист.

Дар фарҳанги забони тоҷикӣ маънои ифрот аз ҳадди даркорӣ гузаштан ё зиёдаравӣ аст ва бештар дар “эътиқоди динӣ”-и бархе аз камсаводон дида мешавад, ки нисбати дин нигоҳи тунд ва танг доранд. Дар бисёри вақт ифротгароён мочароҷӯӣ ва усулҳои фитнаро дар ҷомеа таҳмил менамоянд ва ақидаҳои ифротиро ба мардум дар унвони сарчашмаҳои ҳудашон ҷоп карда ё бофта ҳарф мезананд. Дар рӯ ба рӯи ҳадафи онҳо ба тадриҷ ҳамаҷаи нафарони камсавод меистанд ва ба гуфтаҳои захираҳои онҳо моил мешаванд.

Маънои ифрит бошад дар Фарҳанги забони тоҷикӣ мавҷу-ди зишту нопок, дев, аҳриман аст ва ифротгароён чун ифрит, дев ё аҳриман ҳамаҷа ба ҳаёту зисти инсонҳо зарар мерасонанд. Чун маънои зист ва таърихи ҳаёт исбот кардааст, неки бар бадӣ ҳамаҷа голиб аст ва аҳли фаъоли ҷомеа бояд дар муборица алайҳи ифротгароӣ ва ифритҳо кӯшиш ба ҳарч диҳанд.

Аз ҳама муҳим он аст, ки инсонҳои комил метавонанд баҳри ҳифзи арзишҳои милливу мазаҳӣ кӯшиш намојанд. Ҳушбахтона, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон барои арҷ гузоштан ба фарҳангии динии мардуми кишвар аз нигоҳи конунгузорӣ ҷораандешӣ намудааст ва барои озодии вичдон ва иттиҳо-дияҳои динӣ шароит фароҳам оварда истодааст.

Дар ин замина, мо бояд ҷиҳати пешгирии тундгароӣ, ифротгароӣ ва терроризм дар ҷомеа ва баҳусус ҷиҳати шомил нашудани ҷавонон ба ҳизбу ҳаракатҳои иртиҷоӣ кӯшиш намојем ва барои дар ҷомеа тарғиб намудани идеяҳои солим аз тамоми имконот истифода намојем то ифритҳо ба ифротгароӣ машғул нашаванд.

М.Ниёзов